

Republika Hrvatska
Općinski sud u Velikoj Gorici
Stalna služba u Ivanić-Gradu
Športska 2, Ivanić-Grad

Poslovni broj: Povrv-25/2021-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici, Stalna služba u Ivanić-Gradu, po sucu pojedincu Damiru Gazdiku u parničnom predmetu po tužbi tužitelja Stockton d.o.o. iz Ivanić-Grada, Savska 108, OIB 75909541475, zastupani punomoćniku Tomislavu Štefanoviću, odvjetniku iz Ivanić-Grada, protiv tuženika Vladimira Blaguševića, vlasnik OPG, iz Križa, Ulica braće Radić 15, OIB 18507174392, zastupan po punomoćnici Andrei Grugan Šagud, odv. iz Svetog Ivana Zeline, radi isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave 08. srpnja 2026., u prisustvu punomoćnika stranaka, objavljeno dana 15. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi vršitelja dužnosti javnog bilježnika Željke Kirin iz Ivanić-Grada posl. br. OVRV-309/2020 od 27. studenoga 2020. održava se na snazi u dijelu u kojem je tuženiku Vladimiru Blaguševiću, OIB: 18507174392, vlasniku OPG Vladimir Blagušević, iz Križa, Braće Radić 15, naloženo da u roku od 8 dana tužitelju Stockton d.o.o. OIB: 75909541475, iz Ivanić-Grada, Savska 108, isplati iznos od 85.256,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i to na iznos od:

- 4.245,19 EUR počevši od 7.4.2017.
- 10.441,38 EUR počevši od 18.12.2017.
- 6.636,14 EUR počevši od 19.12.2018.
- 9.637,21 EUR počevši od 24.12.2019.
- 32.524,58 EUR počevši od 31.1.2020.
- 4.025,75 EUR počevši od 1.6.2020.
- 17.169,02 EUR počevši od 1.6.2020.
- 297,67 EUR počevši od 1.6.2020.
- 279,06 EUR počevši od 1.6.2020.

do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023. do 29.12.2023. po kamatnoj stopi koju je Europska središnja

banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, te od 30.12.2023. do isplate po referentnoj stopi uvećanoj za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i da u istom roku tužitelju naknadi trošak javnobilježničkog postupka ovrhe u iznosu od 834,49 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama počevši od donošenja rješenja o ovrsi 27. studenoga 2020. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023. do 29.12.2023. po kamatnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, te od 30.12.2023. do isplate po referentnoj stopi uvećanoj za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II/ Ukida se u preostalom dijelu platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi vršitelja dužnosti javnog bilježnika Željke Kirin iz Ivanić-Grada posl. br. OVRV-309/2020 od 27. studenoga 2020.

III/ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 12.244,34 € u roku od 15 dana sa zakonskim zateznim kamatama počevši od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate po referentnoj stopi uvećanoj za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

IV/ Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kao ovrhovoditelj kod javnog bilježnika Željke Kirin iz Ivanić-Grada pokrenuo ovršni postupak protiv tuženika kao ovršenika prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave te ishodio rješenje o ovrsi broj 309/2020 od 27. studenoga 2020., prema odredbama Ovršnog zakona.

2.1. Tuženik je kao ovršenik protiv navedenog rješenja o ovrsi izjavio prigovor (list 10-14) u kojem navodi da u cijelosti osporava osnovu i visinu potraživanja tužitelja kao ovrhovoditelja te vjerodostojnost Izvoda iz poslovnih knjiga. Ističe da nikada nije zaprimio račune ovrhovoditelja sa iznosima koji su naznačeni u Izvodu iz poslovnih knjiga, osim računa od 07.03.2017. i

17.11.2017. te mu je nepoznato o kojim se poslovnim odnosima radi. Bio je u poslovnom odnosu s ovrhovoditeljem, ali sve račune koje mu je ovrhovoditelj dostavio uredno je podmirio pa stoga nema saznanja na čemu se temelji ovrhovoditeljevo potraživanje. Ističe da takav Izvadak iz poslovnih knjiga ne predstavlja vjerodostojnu ispravu na temelju koje bi se mogla provoditi ovrha. Iz priloženog Izvoda iz poslovnih knjiga razvidno je kako se tražbine ne temelje na računima, odnosno uopće se ne vidi temeljem čega su nastale, a niti ovrhovoditelj ne obrazlaže na što se tražbina odnosi. Iz priloženog izvoda vidljivo je samo knjiženje eventualne ovrhovoditeljeve tražbine ali nije vidljiv činjenični ni pravni odnos. Posebno ističe da je nejasna tražbina od 50.000,00 kuna naznačena kao cesija-zemlja. Nije jasno na što se isto odnosi s obzirom da s ovrhovoditeljem nema nikakav ugovor o cesiji. Ističe da mu se prije postupanja ovog postupka ovrhovoditelj nije obratio radi usklađenja stanja, jer bi već tada osporio postojanje pojedinih tražbina. Ističe da je u čl.31. st.2. Ovršnog zakna propisano što je potrebno da bi vjerodostojna isprava bila podobna za ovrhu, a priloženi Izvadak iz poslovnih knjiga ovrhovoditelja ne ispunjava navedeno jer u istoj nisu naznačeni predmet i vrsta obveze, odnosno uopće nije razvidno na što se dug odnosi pa navedena isprava nije vjerodostojna ni podobna za ovrhu.

2.2. Nadalje, tuženik ističe i prigovor zastare potraživanja za tražbine za koje je kao datum dokumenta naveden 07.03.2017. i 17.11.2017. s pozivom na čl.228. zakona o obveznim odnosima. Neovisno o tome što je za tražbinu u iznosu od 78.670,60 kuna kao datum dospelja naveden 17.12.2017. s obzirom da se osporava vjerodostojnost cjelovitog Izvoda iz poslovnih knjiga, osporava se i u dijelu da bi predmetni račun dospio dana 17.12.2017. Navodi da se na odnos između stranaka primjenjuje zakonska odredba o zastarnom roku od 3 godine s obzirom da se između stranaka radi o trgovačkim ugovorima, pozivom na čl.3. st.1. Zakona o trgovačkim društvima prema kojem se nositelj OPG-a smatra trgovcem kao osoba koja samostalno trajno obavlja gospodarsku djelatnost radi ostvarivanja dobiti proizvodnjom, prometom robe ili pružanjem usluga na tržištu. Nadalje, ističe da ovršni prijedlog, a time ni rješenje o ovrsi nema sav potreban sadržaj da bi se mogla provesti ovrha-općenito na imovini ovršenika pa je ovrha i u tom dijelu neprovediva. Na rješenju o ovrsi s nalogom za plaćanje nije naznačen račun na koji bi se moglo izvršiti dobrovoljno plaćanje te nisu posebno naznačeni nastali ni predvidivi troškovi. Radi strogog formalizma ovršnog postupka, s obzirom da prijedlog, a time ni rješenje o ovrsi nema sav zakonom propisan sadržaj, što ga čini nepodobnim za provođenje daljnje ovrhe predlaže prijedlog odbaciti kao nepotpuni nepodoban za postupanje, te predlaže rješenje o ovrsi staviti van snage, a prijedlog za ovrhu odbiti kao neosnovan u cijelosti te naknaditi troškove postupka ovršeniku.

3. Ovaj sud je navedeno rješenje javnog bilježnika o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, a postupak se nastavio kao parnični postupak povodom prigovora protiv platnog naloga.

4.1. Tužitelj u podnesku od 13.04.2022. (list 24-26) izjavljuje da su prigovori tuženika neosnovani su jer za svako pojedino potraživanje tužitelja iz Izvoda otvorenih stavki tuženik ima saznanja na čemu se temelji i koju robu je preuzeo, a nije platio. Račune je preuzimao tuženik osobno ili ih je preuzimao

Robin Blagušević, sin tuženika, u poslovnim prostorijama tužitelja. Napominje se i da su tuženik, Robin Blagušević i supruga tuženika Vesna Ban, svi rodbinski povezani, imali su, svaki od njih, OPG i međusobno miješali poslovanja.

4.2. Tužitelj navodi da tuženik ne osporava primitak računa broj: IR1700021 od 7.3.2017 s iznosom od 54.240,00 kn, ali ističe prigovor zastare, koji prigovor tuženika je neosnovan jer je zastarijevanje prekinuto djelomičnom uplatom od 14.12.2017. u iznosu od 22.254,62 kn, a napominje se da je pogrešno proknjižena uplata u iznosu od 1.134,92 kn umjesto u iznosu od 22.254,62 kn. Navedeni iznos od 22.254,62 kn naplaćen je u skladu s Ugovorom o pristupanju duga od 7.12.2017. sklopljenim između tužitelja i Soliteh j.d.o.o. Stoga, preostalo dugovanje po ovom računu iznosi 31.985,38 kn, a ne 53.105,08 kn pa tužitelj povlači tužbeni zahtjev za iznos od 21.119,70 kn. Ističe se i da tuženik nikada nije osporio ovaj račun, a čini nespornim da ga je zaprimio.

4.3. Nadalje, tužitelj navodi da tuženik ne osporava ni primitak računa broj: IR1700294 od 17.11.2017, ali ističe prigovor zastare i datum dospeljeća računa naveden u Izvodu otvorenih stavaka od 27.11.2020. Prigovor zastare je neosnovan, kao i pogrešno navođenje dospeljeća u Izvodu otvorenih stavaka jer je na računu koji se dostavlja u prilogu, a primitak kojeg tuženik ne osporava, navedeno da je rok plaćanja 17.12.2017. Ističe i da tuženik nikada nije osporio ovaj račun, a čini nespornim da ga je zaprimio.

4.4. Potraživanja navedeno u Izvodu otvorenih stavaka u iznosu od 50.000,00 kn odnosi se na uplatu koju je dana 18.12.2018. god. tužitelja platio za tuženika u skladu sa dogovorom. Uplata se odnosila na plaćanje obveze koju je tuženik imao prema Republici Hrvatskoj po osnovi ugovora o prodaji zemljišta, a za koju nije imao dovoljno sredstava. Stoga, kako bi se izbjegle štetne posljedice po tuženika, dogovoreno da uplatu izvrši tužitelj, time da taj iznos vrati tuženik ili se zatvori cesijom, no iznos nije vraćen. Nakon što je postignut dogovor, potrebne podatke o uplati tužitelju je e-mailom poslao Robin Blagušević.

4.5. Potraživanja navedeno u Izvodu otvorenih stavaka u iznosu od 72.611,54 kn odnosi se na robu koju je tuženik primio i primitak potvrdio štambiljem i potpisom na Izdatnici br. 3-19 od 8.5.2019., što tužitelj dokazuje računom br. 1553/sto1/1 od 11.12.2019 i izdatnicom br. 3-19 od 8.5.2019.

4.6. Potraživanja navedeno u Izvodu otvorenih stavaka u iznosu od 245.056,47 kn odnosi se na robu koju je tuženik primio i primitak potvrdio štambiljem i potpisom na Izdatnici br. 6-19 od 27.3.2019., što tužitelj dokazuje računom br. 1590/sto1/1 od 31.12.2019 i izdatnicom br. 6-19 od 27.3.2019.

4.7. Potraživanja navedeno u Izvodu otvorenih stavaka u iznosu od 30.332,00 kn odnosi se na robu koju je tuženik primio i primitak potvrdio potpisom na Teretnom listu br. 17/10/19., što tužitelj dokazuje računom br. 1014/sto1/1 od 29.5.2020 i teretni listom br. 17/10/19.

4.8. Potraživanje navedeno u Izvodu otvorenih stavaka u iznosu od 129.360,00 kn odnosi se na robu koju je tuženik primio i za koju je zahtjevom od 8.4.2020. tražio da mu se dostavi pripadajuća dokumentacija, što je tužitelj i učinio. Navedeno potraživanje tužitelj dokazuje zahtjevom, računom br. 1013/sto1/1 od 29.5.2020., CMR 00081 i otpremnicom 392000007 od 29.5.2020.

4.9. Potraživanje navedeno u Izvodu otvorenih stavaka u iznosu od 2.102,60 kn odnosi se na robu koju je tuženik primio i primitak potvrdio potpisom i štambiljem na Otpremnici br. 75/019 od 17.4.2019., što tužitelj dokazuje računom br. 1009/sto1/1 od 29.5.2020., otpremnicom br. 39000004 od 29.5.2020. i otpremnicom br. 75/019 od 17.4.2019.

4.10. Potraživanje navedeno u Izvodu otvorenih stavaka u iznosu od 2.242,78 kn odnosi se na robu koju je tuženik primio i primitak potvrdio potpisom i štambiljem na otpremnici br. 86/019 od 23.4.2019. što tužitelj dokazuje računom br. 1012/sto1/1 od 29.5.2020., otpremnicom br. 392000006, i otpremnicom br. 86/019 od 23.4.2019.

4.11. Slijedom iznijetog tužitelj predlaže platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi vršitelja dužnosti javnog bilježnika Željke Kirin iz Ivanić-Grada, održati na snazi u dijelu u kojem je tuženiku naloženo tužitelju namiriti tražbinu u iznosu od 642.361,37 kn sa zateznim kamatama na iznos od 31.985,38 kn od 7.4.2017. do isplate, a na iznos od 78.670,60 kn i ostale nastavno navedene iznose, zatezne kamate i troškove u cijelosti, kako je navedeno u predmetnom rješenju o ovrsi

5.1. Tuženik u podnesku od 1.6.2022. (list 48-50) odgovarajući na navode tužitelja iz podneska od 13.4.2022. ponavlja da osporava potraživanje tužitelja u cijelosti, protivi se povlačenju dijela tužbenog zahtjeva te traži da se tužitelj odrekne tužbenog zahtjeva. Izjavljuje da tužitelj podneskom od 13.4.2022. pokušava opravdati neuredno vođenje poslovnih knjiga, budući da je tužitelj izjavio da je pogrešno proknjižena uplata u iznosu od 1.134,92 kn umjesto u iznosu od 22.254,62 kune. Navodi da je iz Izvoda iz poslovnih knjiga vidljivo da se dug temelji na dokumentu OTP.2017-004-002, a da sada tužitelj dostavlja račun 70/sto1/1, odnosno drugu dokumentaciju, a da je tuženik bio dužan tužitelju iznos od 22.254,62 kuna, a ne 54.240,00 kuna pa da bi preostalo dugovanje iznosilo 31.985,38 kuna.

5.2. U odnosu na račun br. 1458/sto1/1 od 17.11.2017. tuženik ističe da to nije račun na koji se tužitelj poziva u svojem Izvodu iz poslovnih knjiga, već da tužitelj manipulira dokumentacijom jer prema Izvodu svoje potraživanje temelji na računu br. 2017-004-0281.

5.3. O iznosu duga od 50.000,00 kuna navodi da je na dan 18.12.2018. postojao dug tužitelja prema tuženiku koji je zatvoren na navedeni način „cesija-zemlja“ te je tuženik uputio tužitelja da umjesto njemu plati njegov dug.

5.4. U odnosu na račun br. 1553/sto1/1 od 11.12.2019. tuženik ističe da to nije račun na koji se tužitelj poziva u svojem Izvodu iz poslovnih knjiga, već da tužitelj manipulira dokumentacijom jer prema Izvodu svoje potraživanje temelji na računu br. otp 3-19 od 08.05.2019.

5.5. U odnosu na račun br. 1590/sto1/1 od 31.12.2019. tuženik ističe da to nije račun na koji se tužitelj poziva u svojem Izvodu iz poslovnih knjiga, već da tužitelj manipulira dokumentacijom jer prema Izvodu tužitelj svoje potraživanje temelji na računu izd. 6-19 od 31.12.2019.

5.6. Nadalje, tuženik navodi da nikada nije zaprimio račun 1014/sto1/1 kao niti robu te ne zna na što se isto odnosi. Poriče da bi od tužitelja primio sjeme pšenice gaudio C-2.

5.7. Navodi da nikada nije zaprimio račun 1013/sto1/1 od 29.05.2020. niti robu za koju je izdan taj račun i nema nikakvih saznanja na što se isto

odnosi. Iz otpremnice br. 392000007 izdane po tužitelju vidljivo je da tuženik istu nije potpisao pa niti primio robu.

5.8. Navodi da nikada nije zaprimio račun 1009/sto1/1 od 29.05.2020. kao niti račun br. 1012/sto1/1 od 29.05.2020. niti robu za koju su izdana oba računa i nema nikakvih saznanja na što se isto odnosi. Otpremnice koje tužitelj dostavlja uz račune nemaju nikakve veze s tim računima koji su izdani više od godinu dana od izdavanja otpremnica.

5.9. S obzirom na navedeno tuženik osporava pravni osnov izdanih računa i ističe da se radi o fiktivnim računima za koje njemu nikada nije bila isporučena roba.

6.1. U dokaznom postupku izvršen je uvid u prijedlog za ovrhu, izvod iz otvorenih stavaka tužitelja na dan 27.11.2020. (list 8), rješenje javnog bilježnika o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave (list 5), račune i drugu dokumentaciju tužitelja priloženu podnesku od 13.4.2022. (list 28-45), provedeno je knjigovodstveno-financijsko vještačenje i knjigovodstveno-financijski vještak saslušan je na raspravi, od Ministarstva financija-Porezne uprave zatražen je podatak o evidentiranju računa tuženika (list 65-66).

6.2. Tuženik je predložio da se provede dokaz njegovim saslušanjem (list 50), no potom je odbio iskazivati, kako je izjavila punomoćnica tuženika na ročištu 10.3.2026. (list 85) na koje je tuženik uredno pozvan.

6.3. Pozvani svjedok Robin Blagušević, kao tuženikov sin iskoristio je pravo uskrate svjedočenja, što je izjavio u podnesku od 30.4.2026. (list 90).

7. Od Ministarstva financija-Porezne uprave zatražen je podatak (list 55) je li tuženik u svojim poslovnim knjigama evidentirao račune priložene ovom spisu i je li po tim računima odbio pretporez, a Porezna uprava dopisom od 19.4.2023. (list 65) odgovorila je da je tuženik u 2023. g. mijenjao knjigovodstveni servis, da prijašnji servis više ne raspolaže dokumentacijom o čemu se isti očitovao (list 66 i poledina lista 66), a sadašnji knjigovodstveni servis ne posjeduje dokumentaciju iz prethodnog razdoblja. Dokumentacija je tražena od Vladimira Blaguševića kao obveznika no isti je nije dostavio.

8.1. U ugovoru o pristupanju dugu od 07.12.2017. (list 29), sklopljenom između Stockton d.o.o. i Soilteh j.d.o.o. kao pristupatelju dugu, zastupanom po direktoru Robinu Blaguševiću, navedeno je da ugovorne strane utvrđuju da dužnik Vladimir Blagušević, nositelj Poljoprivrednog gospodarstva iz Križa, Ulica braće Radića 15, temeljem Rn br. 70-sto-1-1 od 07.03.2017. duguje vjerovniku Stockton d.o.o. iznos od 22.254,62 kn.

8.2. Iz računa br. 70/sto1/1 od 07.03.2017. (list 28) vidljivo je je račun izdao Stockton d.o.o. kupcu Blagušević Vladimir OPG za zaštitna sredstva u poljoprivredi na ukupan iznos s PDV-om od 54.240,00 kuna, s rokom plaćanja 06.04.2017.

9. Iz e-mail poruke pošiljatelja Robina Blaguševića primatelju Stockton info od 18. prosinca 2018 (list 31) vidljivo je da pošiljatelj daje primatelju podatke za uplatu iznosa od 50.000,00 kuna, a iz potvrde Zagrebačke banke d.d. od 18.12.2018. (list 32) vidljivo je da je platitelj STOCKTON d.o.o. 18.12.2018. godine s računa HR0423600001101813113 izvršio uplatu iznosa

od 50.000,00 HRK na broj računa i poziv na broj iz upute Robina Blaguševića s opisom plaćanja "DIO PETOG OBROKA PO UGOVORU O PRODAJI BLAGUŠEVIĆ VLADIMIR".

10. Određeno je provođenje knjigovodstveno-financijskog vještačenja na okolnost koliko iznosi dug tuženika prema tužitelju prema računima koji se nalaze u spisu predmeta, a za vještaka je određen stalni sudski vještak knjigovodstvene struke Tomo Dlaka.

11. Vještak je dao nalaz (list 70-73) u kojem navodi :

- da je tužitelj tuženiku u razdoblju od 7.3.2017. do 29.5.2020. godine izdao 8 računa u ukupnom iznosu od 614.615,99 HRK od čega se na PDV odnosi 89.295,93 HRK, a osnovica za oporezivanje je 525.320,06 HRK,

- da su uz račune 1553/sto1/1, 1590/sto1/1, 1014/sto1/1, 1013/sto1/1, 1009/sto1/1 i 1012/sto1/1 priloženi dokumenti koji prate otpremu robe i primitak iste od strane tuženika,

- da je pregledom cjelokupne dostupne dokumentacije u spisu predmeta utvrđeno da nema dokumenata plaćanjima obveza po izdanim računima.

- da je uz račun 70/sto1/1 na ukupni iznos 54.240,00 kuna priložen ugovor o pristupanju dugu od 07.12.2017. u kojem ugovorne strane utvrđuju da dužnik Vladimir Blagušević temeljem Rn br. 70-sto-1-1 od 07.03.2017. duguje vjerovniku Stockton d.o.o. iznos od 22.254,62 kn, a iz podneska tužitelja od 13.4.2022. proizlazi da je plaćena obveza po računu 70/sto1/1 od 7.3.2017. u iznosu od 22.254,62 HRK, dok iz sadržaja Ugovora o pristupanju dugu od 7.12.2017. godine proizlazi da je dug po tom računu u trenutku sklapanja ugovora iznosio 22.254,62 HRK. Pri takvom stanju stvari bi ukupni iznos ovog računa bio namiren.

- da se iz uvida u u presliku e-mail poruke pošiljatelja Robina Blaguševića primatelju Stockton info (od 18. prosinca 2018) i u presliku potvrde Zagrebačke banke d.d. od 18.12.2018. može zaključiti da je platitelj STOCKTON d.o.o. 18.12.2018. godine s računa HR0423600001101813113 izvršio uplatu iznosa od 50.000,00 HRK na račun HR9110010051721364576 (prih.od prod i prod.izravnomo pogodbom poljopr.zem.u vl.drž), s opisom: DIO PETOG OBROKA PO UGOVORU O PRODAJI BLAGUŠEVIĆ VLADIMIR. Tužitelj potvrdom Zagrebačke banke dokazuje da je s žiro računa tužitelja na žiro račun općine Križ (prihod od prodaje i prodaje izravnom pogodbom poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države) plaćen iznos obveze Vladimira Blaguševića od 50.000,00 HRK, međutim nema drugih dokumenata kojima tužitelj i tuženik uređuju međusobne odnose u vezi s tom transakcijom niti dokaza da je tužitelju vraćen navedeni iznos, navedena transakcija nije račun, niti je za nju izdan račun, stoga ista nije uključena u iznos duga tuženika prema tužitelju.

12. Po provedenom vještačenju vještak je dao mišljenje da raspoloživa dokumentacija pruža dovoljnu osnovu za utvrđivanje činjenica i rezultata traženih rješenjem suda te da prema računima koji se nalaze u spisu predmeta tuženik duguje tužitelju iznose kako je naveo u tablici (poledina lista 72) te da ukupni dug po navedenih 7 računa iznosi 74.374,67 EURA.

13.1. Vještak Tomo Dlaka na raspravi pred sudom 22.05.2026. (list 93-95) izjavio je da je zadatak vještaka u ovom predmetu bio da utvrdi koliko iznosi dug tuženika prema računima koji se nalaze u spisu predmeta. To znači da su računi bili temeljni dokumenti koje je vještak trebao uzeti u obzir pri utvrđivanju duga. Vještačenje je utvrđeno da su računima priloženi drugi dokumenti kojima se dodatno dokumentira isporuka između tužitelja i tuženika pri čemu u jednom slučaju nema nikakvog dokumenta. Činjenica da između datuma isporuke koji je dokumentiran izdatnicama ili otpremnicama i datuma izdavanja računa postoji uobičajeno velik vremenski razmak je prva stvar koja je uočena pri vještačenju i koja se uobičajeno ne događa u poslovnim odnosima. Druga je činjenica ovaj jedan račun o kojem nema nikakvog dokumenta koji prethodi računu. Međutim, ništa od navedenog ne mijenja činjenicu da računi jesu izdani i da prema stanju u spisu predmeta nema dokumenata kojima tuženik osporava osnovanost računa. Kako je njegov zadatak bio da dug utvrdi prema računima proveo je analizu njihovog sadržaja, doveo ih u vezu s drugim raspoloživim dokumentima i izdao zaključke koje je naveo u nalazu. Činjenica o velikom vremenskom odmaku između datuma isporuke i datuma izdavanja računa nije mogla biti odlučujuća da u postupku vještačenja ocijeni da račun nije valjan, jer je iz ukupnog sadržaja vidljivo da se radi o poslovnom odnosu između poslovnih partnera sa dugogodišnjom poslovnom suradnjom i osobama koje se sigurno dobro i osobno poznaju, a poznato je u praksi da se u takvim situacijama često događa da određeni poslovni događaji nisu nužno i odmah popraćeni odgovarajućom dokumentacijom. Na pitanje glede razlika između sadržaja računa i sadržaja otpremnica odgovara da se ta razlika odnosi na različite načine oznake parkiranja u računu u odnosu na označavanje u otpremnici, a vrsta robe je ista. U odnosu na dokument o uplati iznosa od 50.000,00 kuna navodi da on nije u vještačenju obuhvaćen u stanje duga iz razloga što navedeno novčani tijek ne proizlazi iz računa ispostavljenog između tuženika i tužitelja već se prema opisu transakcije radi o plaćanju koje je tužitelj izvršio za tuženika u vezi sa tuženikovom obvezom po Ugovoru o prodaji zemljišta. Navedeno ne znači da se eventualno ne radi o dugu između tužitelja i tuženika već samo to da je osnova tog mogućeg duga drukčija. U vezi s obvezom koje je bila predmetnom ugovora o pristupanju dugu vještačenjem je navedeno da o tom računu duga nema, a tako utvrđenje temelji se na činjenici da se u ugovoru o pristupanju dugu spominje dug o ukupnom iznosu 22.254,62 kuna, a u dokumentima u spisu predmeta je navedeno da je upravo takav iznos duga plaćen.

13.2. Na pitanje tuženika da li je svaki poslovni subjekt, pa prema tome i tužitelj, dužan voditi uredno svoju poslovnu dokumentaciju odgovorio je da svaki poslovni subjekt jeste dužan voditi svoju poslovnu dokumentaciju uredno i ažurno. Tužitelj je dužan o svakom poslovnom događaju izdati vjerodostojan dokument koji opisuje mjesto, vrijeme i sadržaj poslovnog događaja i taj dokument u odgovarajućem roku proknjižiti u svojim poslovnim knjigama (dnevnik, glavna knjiga, knjiga izlaznih i ulaznih računa. Na pitanje tuženika da li prema dokazima u spisu proizlazi da je tuženik uredno vodio svoje poslovne knjige u ovom konkretnom slučaju. Vještak je odgovorio da su mu u ovom

predmetu bili dostupni računi, izdatnice, otpremnici, dakle da nije vršen uvid u knjige ulaznih i izlaznih računa ni tužitelja ni tuženika, slijedom čega se ne može izjasniti o urednosti vođenja tih poslovnih knjiga. Ali iz razmaka iz naznačenih datuma isporuke i datume izdavanja računa očito je da poslovne knjige nisu vođeno ažurno. U spisu predmeta za jedan od računa nije priložen nikakva prateći dokument o isporuci dok je za računa broj 1014/sto1/1 priložen teretni list na kojem je u rubrici količina, vrsta i masa tereta navedena pšenica sjemenska "GAUDIO", brojke ispred su nečitljive, a u rubrici primatelj je potpis za kojeg on kao vještak ne može tvrditi kome pripada. Iz teretnog lista je vidljivo da mjesto istovara jeste Križ.

13.3. Nadalje, na pitanje tuženika vještak je odgovorio da u spisu nema dokaza o preuzimanju i isporuci robe za račun 1458/sto 1/1, iz sadržaja računa proizlazi da je račun izdan temeljem dokumenta sa oznakama 217-004-0281 od 10.11.2017. što upućuje na zaključak kojeg datuma se isporuka dogodila i koji dokument je sastavljen tom prilikom, ali istoga u spisu nema.

13.4. Na pitanje tužitelja odgovorio je da se događa u praksi da se o nastalim poslovnim događajima dokumenti ne izdaju uopće ili se ne izdaju ažurno, bez stavljanja tog odgovora u konkretno kontekst ovog predmeta. Načelno su to slučajevi kada se među poslovnim partnerima događa ili odvija poslovanja na crno ili kada se želi odgoditi nastanak porezne obveze pa se sa zakašnjenjem izdaju računi. Radi se o nezakonitostima koje su kažnjive po poreznim propisima.

13.5. Na pitanje tužitelja da li iz dokumentacije koja mu je dostupna i koja se nalazi u spisu proizlazi da je došlo do poslovnog odnosa između ova dva subjekta odgovorio je da obvezno pravni odnos može proizaći iz svake činidbe koja za posljedicu ima nekakav tok vrijednosti ili obvezu, isporuke robe, izvršenje usluge, tijek novca, što bi uvijek trebalo dokazati odgovarajućim dokumentom, a to može biti predmet financijskog ili knjigovodstvenog vještačenja, dok situacije kada takvog dokumenta nema ostavljaju mogućnost strankama da drugim sredstvima dokazuju što se dogodilo, odnosno da je obvezno pravni odnos nastao. Iz dokumentacije u spisu proizlazi da obvezno pravni odnos jeste nastao između tužitelja i tuženika.

14. Nalaz i mišljenje vještaka sud je u cijelosti prihvatio jer je isti dan stručno i objektivno, od osobe koja raspolaže potrebnim stručnim znanjem za ocjenu odlučnih činjenica, a svoja zapažanja iznijela je jasno i uvjerljivo s logičnim objašnjenjima.

15. Direktor tužitelja Dario Vrtarić izjavio je (list 85-86) da je vlasnik i direktor tvrtke Stockton d.o.o. koja se bavi prodajom materijala za poljoprivrednu proizvodnju te je surađivao s tuženikom i njegovom obitelji. Suradnju su počeli 2013. Ili 2014. Godine, a njihova suradnja trajala je 5-6 godina. Više godina njihovo poslovanje je bilo uredno, a Stockton d.o.o. je kreditirao tuženika u vezi poljoprivredne proizvodnje, npr. u vrijeme sjetve, a tuženik je vraćao kredite po ubiranju plodova. Međutim, nakon nekog vremena, a nakon što je tužitelj kreditirao tuženika i njegovu obitelj znatnim sredstvima i to s oko 1.200.000,00 kn tuženik i njegova obitelj, a koju uz tuženika čine sin tuženika Robin Blagušević i supruga tuženika Vesna Ban, tuženik i članovi njegove obitelji prekinuli su komunikaciju s tužiteljem, npr. nisu se javljali na

telefonske pozive niti su vraćali dugove ili plaćali predanu robu. Za dio sredstava koji su članovi obitelji tuženika bili dužni tužitelju u odnosu na Robina Blaguševića ishodena je pravomoćna presuda kojim je utvrđena obveza isplate tužitelju, a u odnosu na Vesnu Ban i tuženika postupak je u tijeku. Napominje da je tuženika kreditirao robom, a ne novcem. Tuženiku je pomogao u vrijeme kada je tuženik bio dužan Republici Hrvatskoj za zakup poljoprivrednog zemljišta te je umjesto tuženika Općini Križ, koja je vodila postupak zakupa, uplatio iznos od 50.000,00 kn, kako bi tuženik mogao dobivati poticaje za poljoprivrednu proizvodnju, a to je bilo 2018.g. Od Robina Blaguševića dobio je podatke kome treba izvršiti i na koji račun uplatu 50.000,00 kn. O takvoj pomoći obitelji Blagušević dogovorio se sa svim članovima obitelji Blagušević. Taj novac nije mu vraćen. Otpremnice je izdavao tuženiku koji je i preuzimao robu. U odnosu na račun br. 1012/sto1/1 od 29.05.2020. izjavljuje da je na otpremnici upisano da je tuženiku izdana roba urea u količini od 32 komada, a što znači 32 vreće uree - svako pakovanje težine od 25 kg, a na računu je upisana količina 0,80 što znači 0,80 tona budući da računalni program tužitelja cijenu iskazuje prema količini kilograma. Isto je i u odnosu na račun 1009/sto1/1 od 29.05.2020. Svi utuženi računi nisu tužitelju plaćeni. U odnosu na račun br. 70/sto1/1 od 10.03.2017., koji je priložen uz podnesak od 13.04.2022.g. naplaćeno je cesijom iznos od 22.254,62 kn prema ugovoru o pristupanju dugu, a preostali iznos nije naplaćen. Navedeni iznos naplaćen cesijom se na drugi način nije mogao naplatiti. Nije mu poznato da li je na odluku o utvrđenju obveze Robina Blaguševića prema tužitelju podnijet prijedlog za dopuštenje revizije. Tuženik je izdavao račune tužitelju, a to fakture o robi odnosno potraživanja tužitelja prema tuženiku tuženik je podmirivao nekada robom tj. cesijom, a nekada u novcu nakon što je tuženiku davao svoje proizvode, dakle za isporučenu robu tuženiku isti je nekada plaćao svojim proizvodima a nekada novcem. Na pitanje da li je katkada račun koji je tuženik izdavao tužitelju bio veći od potraživanja tužitelja prema tuženiku odgovorio je da ne zna s obzirom na veliki broj računa koji su međusobno izdavani, ali da je to malo vjerojatno i da tužitelj nije ostao dužan tuženiku. Napominje da je tuženik uvijek bio dužan tužitelju.

16.1. Svjedok Marijana Liber izjavila je (list 101-103) da je zaposlena u društvu Stockton d.o.o. na poslovima računovodstva, financija i knjigovodstva. U sklopu svojih zaduženja izdavala je račune tuženom, a po račune su dolazili tuženi Vladimir Blagušević i njegov sin Robin Blagušević. 2015.g. tužitelj je počeo surađivati s obitelji Blagušević i zna da su zasebne OPG-ove imali tuženi Vladimir Blagušević, njegova supruga Vesna Ban i sin Robin Blagušević. Tužitelj je sklopio ugovor o zajedničkoj proizvodnji i to žitarica, kukuruza i sl., a tužitelj je financirao proizvodnju sjemenom i zaštitnim sredstvima. Zna da su radili sa sva tri OPG-a navedenih, ali ona nema pristup arhivi pa zna da je svakako ugovor sklopljen sa Vladimirom Blaguševićem. Osim ugovora o proizvodnji sklopljen je ugovor i o skladištenju tužitelja s Vladimirom Blaguševićem te je tužitelj dopremao robu – sjeme i zaštitna sredstva u skladište tuženika, a nakon ubiranja usjeva, npr. ječma, soje ili slično rađena su međusobna fakturiranja. Po isporuci sjemena i zaštitnih sredstava Blagušević iste nije plaćao novcem već je po ubiranju usjeva fakturirao robu tužitelju i predavao robu tužitelju, a tužitelj je dalje robu prodavao kupcima koji

su se bavili kupovinom merkantilne robe. Dakle, zaštitna sredstva i sjeme isporučeni Blaguševiću nisu plaćani u novcu već robom tj. usjevima - poluproizvodima kompenzacijom. Zadnji ulazni računi od Vladimira Blaguševića dani su, misli 2016.g. ili 2017.g., a potom narednih godina nije zaprimljen ni jedan ulazni račun Vladimira Blaguševića pa fakture tužitelja nisu mogle biti zatvorene odnosno za isporučenu robu - sjeme i zaštitna sredstva tužitelj od Vladimira Blaguševića nije dobio protuvrijednost, odnosno isporučena roba nije plaćena. Vladimir Blagušević tužitelju nije dostavljao fakture niti isporučivao robu, a tražio je otpremnice i fakture za zaštitu i sjeme i što mu je isporučeno. Ona ne može znati zašto tuženi nije isporučivao robu tužitelju. Dogovor tužitelja i tuženog je bio da tuženi tužitelju isporuči robu u vrijednosti robe koju je tužitelj isporučio tuženom, a preostalu robu tj. plodove tuženi je mogao prodavati po vlastitom nahođenju. Ona ne može znati zašto je tuženik prestao isporučivati robu – plodove tužitelju iako je primio sjeme i zaštitna sredstva od tužitelja, a može pretpostavljati da je tuženik svu robu tj. požnjevene usjeve prodavao trećim osobama.

16.2. Roba tužitelja otpremana je sa centralnog skladišta u Zagrebu na skladište tuženog i to tzv. otvoreno skladište što znači da je roba dopremljena u skladište tuženika i dalje bila vlasništvo tužitelja, robu je tuženik trošio po potrebama, a potom je utvrđivano koliko je dopremljene robe tuženik potrošio te su po tome rađene fakture tužitelja prema tuženom. Napominje da je tužitelj u ponudi imao samo zaštitna sredstva, a sjemensku robu i gnojivo tužitelj je nabavljao isključivo po specifikaciji kupca i to Vladimira Blaguševića te je roba bila dopremana tj. isporučivana na otvoreno skladište Vladimira Blaguševića kao i zaštitna sredstva. Fizički način na koji je roba bila transportirana sa centralnog skladišta u Zagrebu do skladišta tuženika misli da je nebitan, nešto je robe dopremao tuženik svojim prijevoznim sredstvima, a nešto tužitelj svojim radnicima ili direktno dobavljači npr. ako se radilo o većoj količini npr. gnojiva ili sjemena. Moglo se dogoditi da nije potrošena sva roba dopremljena na skladište tuženika i to zaštitna sredstva, a dogovoren je način tzv. otvorenog skladišta iz razloga što se nije moglo znati koliko će zaštitnih sredstava trebati potrošiti jer je potreba za zaštitnim sredstvima ovisila o vremenskim prilikama i razvoju širokolisnog ili uskolisnog korova pa u slučaju potrebe za dodatnom primjenom zaštitnih sredstava tuženik nije morao ići po dodatne manje količine na centralno skladište u Zagreb. U pravilu misli da nije ostajalo viška zaštitnih sredstava, a napominje da je od strane tužitelja tuženiku fakturirano samo ono što je potrošeno. To se odnosi samo na zaštitna sredstva jer sjemenska roba i gnojivo su bile nabavljane i isporučivane tuženiku isključivo u količinama koje su bile potrebne. Nadalje, izjavila je da je jedino ona u društvu Stockton d.o.o. obavljala računovodstvene i knjigovodstvene poslove. 2019.g. u devetom mjesecu tuženik je od tužitelja tražio otpremnice sjemenske robe datirane s petim mjesecom te godine iz razloga što je tvrtka Pioneer koja prodaje sjemensku robu – kukuruz davala popuste za kupljenu sjemensku robu. Vladimir Blagušević nije se služio elektroničkom komunikacijom pa je takvom vrstom komunikacije s tužiteljem komunicirao Robin Blagušević i koji je tužitelju poslao e-mail poruku kojom je tražio otpremnice za sjemensku robu kukuruz za svoj OPG i OPG Vladimira Blaguševića i OPG Vesne Ban, a potom je zvao telefonom i rekao da je zaboravio u e-mail poruci navesti da treba otpremnice sa petim mjesecom. Robin Blagušević telefonom je razgovarao s vlasnikom

tužitelja Dariom Vrtarićem, a koji je njoj rekao da otpremnice napravi sa petim mjesecom iako je već bio deveti mjesec. Molbi je udovoljeno no tuženik nije vraćao tužitelju potpisane otpremnice, a što je bilo neophodno da se izrade fakture, zna da je Dario Vrtarić više puta telefonom razgovarao sa Vladimirom Blaguševićem i tražio da im dostavi potpisane otpremnice, a da je tuženik nalazio razne izgovore da ne dostavi otpremnice, kao npr. da ne može dostaviti jer da upravo rade u polju ili da su otpremnice u knjigovodstvenom servisu. Otpremnice su dostavljene tužitelju e-mailom tek polovinom dvanaestog mjeseca 2019.g. te je tada mogla raditi fakture. Fakture je izdavala na temelju otpremnica odnosno bez otpremnica nije imala na temelju čega izdavati fakture.

17. Podneskom od 06.06.2026. (list 99-100) tužitelj je uredio tužbeni zahtjev.

18. Prigovor zastare tuženika u odnosu na račune od 07.03.2017. i od 17.11.2017. nije prihvaćen jer je zastara po računu tužitelja broja IR 1700021 od 7.3.2017. prekinuta djelomičnom uplatom 14.12.2017., a računu tužitelja broja IR1700294 od 17.11.2017. dospjeće je 17.12.2017. pa nije protekao zastarni rok do podnošenja prijedloga za ovrhu javnom bilježniku dana 27.11.2020.

19. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka te računa tužitelja broja 1553/sto1/1 (list 33), broja 1590/sto1/1 (list 35), broja: 1014/sto1/1 (list 37), broja 1013/sto1/1 (list 39), broja 1009/sto1/1 (list 42) i broja: 1012/sto1/1 (list 44) za koje je vještak utvrdio da postoje dokumenti koji prate otpremu robe i primitak od strane tuženika, te računa broja 1458/sto1/1 (list 30) za koji vještak nije našao prateću dokumentaciju o otpremi robe, no kojeg ocjenjuje vjerodostojnim s obzirom na dotadašnju poslovnu suradnju tužitelja s tuženikom, sud zaključuje da je osnovan zahtjev tužitelja za naplatu ukupnog duga po sedam navedenih računa u iznosu od 74.374,67 €, kako je naveo vještak (poledina lista 72).

20. Navodi tuženika da osporava osnovu i visinu potraživanja tužitelja kao ovrhovoditelja te vjerodostojnost Izvoda iz poslovnih knjiga, da nikada nije zaprimio račune ovrhovoditelja i da ne zna na što se odnose, paušalni su i neuvjerljivi i u suprotnosti s dokumentacijom priloženom spisu po tužitelju te nalazu i mišljenju vještaka. Tuženik je porekao primitak predmetnih računa, osim dva računa iz 2017. godine smatrajući da je nastupila zastara glede računa od 07.03.2017. i od 17.11.2017.

21. Potraživanje tužitelja po računu 70/sto1/1 (list 28) sud ocjenjuje osnovanim, iako bi prema ugovoru o pristupanju dugu (list 29) sklopljenom između tužitelja i Soilteh j.d.o.o., tvrtke sina tuženika, proizlazilo da se radi o dugu od 22.254,62 kune koji je prema podnesku tužitelja od 13.4.2022.(list 25) plaćen. No, istim podneskom tužitelj navodi da je u pogledu navedenog računa pogrešno proknjižena uplata u iznosu od 1.134,92 kune umjesto iznosa od 22.254,62 kune, pa tužitelj umanjuje iznos od 22.254,62 kune za iznos od 1.134,92 kune, te povlači tužbeni zahtjev za razliku spomenutih iznosa koja iznosi 21.119,70 kuna, a ostaje pri tužbenom zahtjevu od 31.958,38 kuna

preostalom do iznosa od 54.240,00 kuna. Direktor tužitelja Dario Vrtarić u svojem iskazu (list 86) pojašnjava da je od iznosa računa od 54.240,00 kuna cesijom naplaćen iznos od 22.254,62 kuna pa ostaje pri zahtjevu za naplatu preostalog iznosa od 31.958,38 kuna. Pojašnjenje direktora tužitelja je logično pa sud zaključuje da je osnovan zahtjev za naplatu preostalog iznosa iz računa 70/sto1/1, sada u eur u iznosu od 4.245,19 €, kako je navedeno u uređenom tužbenom zahtjevu.

22. Potraživanje tužitelja iznosa od 50.000,00 kuna sud također ocjenjuje osnovanim. Naime, nesporno je da je tužitelj kod Zagrebačke banke uplatio iznos od 50.000,00 kuna s opisom plaćanja za „dio petog obroka Blagušević Vladimira“, po podacima za uplatu - broj računa i poziv na broj dobijenih od sina tuženika Robina Blaguševića, a pojašnjenje direktora tužitelja Daria Vrtarića (list 86) da je to učinio po molbi tuženika zbog pogodnosti koje je ostvario tuženik, logično je. Tuženik je odbio iskazivati kao stranka, a i Robin Blagušević je uskratio svjedočenje. Stoga sud zaključuje da je osnovan zahtjev tužitelja za naplatu iznosa od 50.000,00 kuna, sada u eur u iznosu od 6.636,14 €, kako je navedeno u uređenom tužbenom zahtjevu.

23. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka, dokumentacije priležeće spisu, logičnog iskaza direktora tužitelja Daria Vrtarića te detaljnog i logičnog iskaza svjedokinje Marijane Liber o načinu poslovne suradnje tužitelja i tuženika, a neuvjerljivih navoda tuženika kojima osporava osnovu i visinu potraživanja tužitelja te uzimajući u obzir da je tuženik odbio iskazivati u ovom postupku kao stranka kao i da je sin tuženika Robin Blagušević, koji ima saznanja o poslovnoj suradnji tužitelja i tuženika, uskratio svjedočenje na koje je pozvan, sud na temelju ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno i na temelju rezultata cjelokupnog postupka zaključuje da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti te je odlučeno kao u točki I izreke ove presude.

24. Tužitelj troškovnikom (list 105) potražuju naknadu troškova postupka, a budući da je uspio parnici i da su traženi troškovi bili potrebni za vođenje parnice i postizanje uspjeha u parnici tuženik je na temelju čl.154. st.1. i čl.155. st.1. Zakona o parničnom postupku obvezan tužitelju naknaditi prouzročene parnične troškove, a to prema vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23).

25. Tužitelju su priznati traženi troškovi za sastav podneska od 13.4.2022. u iznosu od 1.285,00 € pristupi pripremnim ročištima 2.6.2022. i 23.9.2022. u iznosima od po 1.285,00 € za svako, te pristupi raspravama 2.12.2025., 10.3.2026., 22.5.2026. i 8.7.2026. u iznosima od po 1.285,00 € za svaku raspravu što ukupno iznosi 8.995,00 € i što je uvećano za PDV 25% u iznosu od 2.248,75 € te za sudske pristojbe na presudu od 1.000,59 €, a što sveukupno iznosi 12.244,34 €.

26. Budući da je tužitelj u cijelosti uspio u ovoj parnici, tuženik je u cijelosti odbijen sa zahtjevom za naknadu svojih troškova ovog postupka.

27. Slijedom naprijed izloženog, odlučeno je kao u izreci.

U Ivanić-Gradu, 15. rujna 2026.

S U D A C:
Damir Gazdik

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba koja se podnosi pismeno u tri primjerka putem ovog suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pismenog otpravka presude.

1. Presuda nepravomoćna
2. Vidi upisnik Povrv
3. DNA:
 - tužitelju po punomoćniku
 - tuženiku po punomoćniku
4. sredi spis
5. kal. 15 dana

Broj zapisa: **9-3088d-2be0e**

Kontrolni broj: **0110b-0a131-55f48**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.